



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

NEDİM MISIRLI / TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru No. 35199/07)

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

STRAZBURG

19 Kasım 2013

© **T.C. Adalet Bakanlığı, 2013.** Bu gayriresmi çeviri, Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

**Nedim Mısırlı / Türkiye davasında,
Başkan,**

Peer Lorenzen,

Yargıçlar,

Nebojša Vučinić,

ve **Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı Vekili Seçkin Erel**'in katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm) heyeti, 10 Ağustos 2007 tarihli başvuruyu dikkate alarak, yapılan gizli müzakereler sonrasında 19 Kasım 2013 tarihinde aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAYLAR

Başvuran, Nedim Mısırlı 1948 doğumlu bir Türk vatandaşıdır. Halen Karabük Cezaevi'nde hapis cezasının infazı yerine getirilmektedir.

Başvuranın beyan ettiği şekliyle davanın olayları aşağıdaki gibi özetlenebilir.

Maliye Bakanlığı, 2003 yılında, Gaziantep İl Defterdarlığı'na yönelik bir soruşturma yürütmüştür. Olaylar sırasında defterdar olan başvuranın rüşvet aldığından şüphelenilmiştir. Başvuranın aleyhine idari soruşturma raporu düzenlenmiştir. Raporda, ceza yargılamalarının başlatılmasının gerekli görüldüğü sonucuna varılmıştır.

Maliye Bakanlığı Teftiş Kurulu, 1 Nisan 2004 tarihinde bazı memur ve vatandaşların ifadelerini aldıktan ve ilgili şirket hesaplarını denetledikten sonra, başvuranın görev yaptığı süre zarfında diğer fiillerinin yanı sıra, rüşvet aldığı gösteren bir araştırma raporu hazırlamıştır. Raporda, ceza yargılamalarının başlatılması gerektiği belirtilmiştir.

Gaziantep Cumhuriyet savcısı, 15 Nisan 2004 tarihinde başvuranla birlikte diğer iki kişi hakkında rüşvet suçundan dolayı iddianame hazırlamıştır.

Gaziantep Ağır Ceza Mahkemesi ("mahkeme") 30 Haziran 2004 tarihinde Y.S.'yi tanık olarak dinlemiştir. Y.S. ifadelerinde, ilgili zamanda başvuranın suç ortağı M.S.H.'nin sahibi olduğu şirkette ("YST Ltd.") çalıştığını belirtmiştir. Y.S.'nin ifadesine göre; başvuran, M.S.H.'nin işyerine özellikle vergi iade günlerinde gelmekteydi. Y.S. ayrıca, M.S.H.'nin talebi

üzerine, başvurana birkaç kez rüşvet olarak para verdiğini beyan etmiştir. Ayrıca, başvurana verilen parayla ilgili bilginin şirketin hesap defterinde el yazısıyla kayıtlı bulunduğunu belirtmiştir. Ağır Ceza Mahkemesi duruşmanın sonunda Y.S. aleyhinde suç duyurusunda bulunmuştur.

Belirtilmeyen bir tarihte Gaziantep Cumhuriyet savcısı, rüşvet suçundan ötürü Y.S. hakkında başka bir iddianame hazırlamıştır.

Mahkeme, 4 Ağustos 2004 tarihinde M.Ş.Ç.'yi tanık olarak dinlemiştir. Kendisi, başvuranın suç ortağı M.S.H.'nin şoförü olduğunu ve vergi iadesi günlerinde başvurunu haftada üç veya dört kez M.S.H.'nin işyerine götürdüğünü belirtmiştir.

Aynı gün Y.S. önceki beyanlarını yineleyerek ifade vermiştir. Ayrıca başvurana zarf içinde birkaç kez para verdiğini, ancak rüşvet niyetini taşımadığını belirtmiştir.

Mahkeme 13 Eylül 2004 tarihinde, ilgili tarihte söz konusu vergi dairesinin şube müdürü olan M.Y.'yi tanık olarak çağırmıştır. M.Y. başvuranın, vergi dairesini; YST Ltd.'nin vergi iadesi günlerinde ziyaret ettiğini belirtmiştir. Başvuranın vergi dairesine geldiği zamanlarda, vergi dairesi müdür yardımcısının kendisinden, diğer işlerden önce YST Ltd. nin işlemlerini halletmesini talep ettiğini belirtmiştir.

Duruşmalar sırasında, başvuran avukatı tarafından temsil edilmiş ve kendilerine tanıklar hakkında görüş beyan etme imkânı verilmiştir. Sonrasında mahkeme, diğer altı tanığı dinlemiştir.

Belirtilmeyen bir tarihte, başvurana 61,535,432,000 Türk lirası verildiğini gösteren bir bilirkişi raporu mahkemeye sunulmuştur.

Mahkeme, 17 Kasım 2005 tarihinde başvurunu, isnat edilen tüm suçlardan suçlu bulmuş ve altı yıl üç ay hapis cezasına mahkûm etmiştir. Mahkeme, ağırlıklı olarak Y.S., M.Ş.Ç. ve M.Y., ifadeleriyle birlikte, ilgili şirketin gayri resmi hesap defterine ve bilirkişi raporuna dayanmıştır.

Yargıtay 26 Şubat 2007 tarihinde bu kararı onamıştır.

ŞİKÂyetLER

Başvuran, Sözleşme'nin hiçbir maddesine dayanmaksızın, adil yargılanmadığından şikâyetçi olmuştur. Bu bağlamda, başvuran ilk olarak, Y.S., M.Ş.Ç. ve M.Y.'nin çelişkili olduğunu iddia ettiği ifadelerinin, ilk derece mahkemesince dikkate alınmaması gerektiğini beyan etmiştir. İlk derece mahkemesi önünde savcılık tanıklarının dinlenmemesi nedeniyle kendisinin de bu tanıklara soru sormadığını ileri sürmüştür. Ayrıca başvuran mahkemenin, ilgili şirketin gayri resmi hesap defterindeki el yazısı üzerinde grafolojik inceleme gerçekleştirmediği hususunda şikâyetinde bulunmuştur. Başvuran son olarak, mahkemenin iç hukuku yorumlarken hatalar yaptığını iddia etmiş ve beraat etmesi gerektiğini beyan etmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

Başvuran, kendisi hakkında yürütülen ceza yargılamalarında bazı eksiklikler bulunduğunu iddia etmiş ve ulusal mahkemeler önünde adil yargılanmadığından şikâyetçi olmuştur.

Mahkeme, başvuranın şikâyetlerinin öncelikli olarak, ulusal mahkemeler tarafından delillerin değerlendirilmesi ve iç hukukun uygulanmasıyla ilgili olduğunu gözlemlemektedir. Bu nedenle Mahkeme, söz konusu şikâyetleri Sözleşme'nin 6/1 maddesi açısından inceleyecektir.

Mahkeme, yerel mahkemeler tarafından hukuki veya maddi hatalar gerçekleştirildiğini iddia eden bir başvuruyu inceleme konusunda yetkili olmadığını; ancak bu tür hataların Sözleşme'de öngörülen herhangi bir hak veya özgürlüğü ihlal ettiği kanısına varması durumunda, incelemeye yetkili olacağını hatırlatmaktadır. Delillerin ve ilgili hususların kabul edilebilirliği, iç hukukta yer alan düzenlemelerin konusu olup; ilke olarak, delilleri değerlendirmek ulusal mahkemelerin görevidir. Mahkeme'nin görevi, başvuranın mahkum edildiği suçla ilgili olarak suçlu veya masum olup olmadığını değerlendirmek değil; yargılamaların, delillerin toplanma şekli de dahil olmak üzere, bir bütün olarak adil olup olmadığını belirlemektir. (bk. *Schenk / İsviçre*, 12 Temmuz 1988, prg. 46 A Serisi No. 140, ve *García Ruiz/İspanya* [BD], No. 30544/96, § 28, AİHM 1999- I).

Somut davada Mahkeme, başvuranın çekişmeli olarak yargılandığını kaydetmektedir. Başvuran yargılama sırasında ve temyiz süresince avukatı tarafından temsil edilmiştir. Bütün tanıklar başvuran ve avukatının varlığında dinlenilmiş ve başvurana kendisi hakkındaki

iddialara itiraz etme imkânı verilmiştir. Mahkeme ayrıca, ilk derece mahkemesinin bazı tanıkları dinlediğini ve kararını ağırlıklı olarak ilgili şirketin gayri resmi hesap defterine, bilirkişi raporuna ve Y.S., M.Ş.Ç. ve M.Y.’nin ifadelerine dayandığını belirtmektedir. Yargıtay temyiz aşamasında verdiği kararda, ilk derece mahkemesinin bulgularını uygun bulmuş ve mahkemenin dayandığı hukuki gerekçeyi, verdiği sonuçlarla ters düşmediği ölçüde onamıştır. Mahkeme, ulusal mahkemelerin keyfi olarak hareket ettiklerine veya bunun dışında takdir paylarının dışına çıktıklarına dair herhangi bir bulgu tespit edememiştir.

Mahkeme, yukarıda belirtilen gerekçelerle, başvuranın şikâyetlerinin Sözleşme’nin 6/1 maddesinin ihlal edilmiş olduğuna dair herhangi bir husus doğurmadığı neticesine varmıştır. Bu nedenle Mahkeme başvurunun, Sözleşme’nin 35. maddesinin 3 ve 4. fıkraları anlamında açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğu sonucuna varmıştır.

Bu gerekçelerle, Mahkeme oybirliğiyle

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir.*

Seçkin Erel

Peer Lorenzen

Yazı İşleri Müdür Yardımcısı Vekili

Başkan